

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Благоевград, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и първи
февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росица Бункова

Членове: Божана Манасиева
Крум Динев

при участието на секретаря Илиана Ангелова
в присъствието на прокурора В. Ст. С.
като разгледа докладваното от Росица Бункова Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20231200601452 по описа за 2023 година

Производството по делото пред Окръжен съд Благоевград е образувано по
въззивната жалба на адв.Д., в качеството ѝ на защитник на подсъдимия А. С.
Я. от гр.Р. и е за проверка на невлязлата в сила присъда № 500344 от
04.05.2023 год., постановена по нохд № 615/2019 год. по описа на РС гр.Р..

С цитираната присъда решаващия съд е признал подсъдимия А. С. Я. от гр.
Р., с ЕГН ***** за виновен в това, че за времето от 17.00 часа на ****г.
до 08.00 часа на **** г. от стопанска постройка, находяща се в м. „С.“,
землище на гр. Р. чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита
на имот - събаряне на част от тухлена стена на стопанска постройка отнел
чужди движими вещи - 2 бр. мъжки телета от неустановена порода, черно -
бели на цвят на стойност 1 951.60 лв. от владението на А. С. А.ов от гр. Р. без
негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и
на основание чл. 195, ал.1, т. 3, пр. I от НК вр. с чл.194, ал.1 от НК го е
осъдил да изтърпи наказание "лишаване от свобода" за срок от една година,

изпълнението на което на основание чл.66,ал.1 от НК е отложил за срок от три години от влизане на присъдата в сила. С атакуваната присъда подсъдимия е осъден да заплати и сторените по делото разноски.

Недоволен от така постановената присъда останали и подсъдимия и защитника, като последния в срок е депозирал бланкетна жалба срещу присъдата, в която сочи, че същата е неправилна и незаконосъобразна, постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и, че е явно несправедлива. Иска се отмяна на атакуваната присъда. Защитникът е допълнил доводите на въззивната си жалба, в които твърди, че приетата за установена от първата инстанция фактическа обстановка не е съобразена с доказателствата по делото, че не е установено по несъмнен начин, че подсъдимия е откраднал двете телета, като неправилно РС не е кредитирал показанията на свидетелката М. Я.а, както и че липсват доказателства подсъдимия да е извършил кражба при наличието на квалифициращия признак- разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот. Сочи се също така, че при постановяване на присъдата РС не се е съобразил и с обстоятелството, че двете телета са върнати на собственика им. Поддържа искането си за отмяна на присъдата, предмет на въззивна проверка и постановяване на нова, с която подсъдимия Я. да бъде признат за невиновен по повдигнатото му обвинение, като прави и алтернативно искане- подсъдимия да бъде признат за виновен в извършване на престъпление по чл.197, ал.1 т.3 от НК във вр. с чл.195,ал.1 т.3 и при определяне на наказанието да се приложи разпоредбата на чл.55 от НК.

В съдебно заседание подсъдимият се явява лично и със защитника си. Поддържат въззивната жалба по наведените в нея доводи, както и направените искания в допълнението към въззивната жалба.

Подсъдимия А. Я. в право на лична защита поддържа казаното от защитника, а в право на последна дума не изразява становище.

Представителят на Окръжна прокуратура оспорва въззивната жалба и доводите, изложени в допълнението към нея, като счита, че обвинението е доказано по несъмнен начин, както и излага доводи, че е солидарен с мотивите на РС, който е обсъдил и оставил без уважение всички възражения на защитата. Счита, че е неприложима разпоредбата на чл.197 от НК, а

наложеното наказание е справедливо, поради което и пледира атакуваната присъда да бъде потвърдена.

Окръжният съд, в настоящия състав, след като взе в предвид изложеното в допълнението на въззивната жалба, становищата на страните и събраните по делото доказателства, както и след като извърши цялостна проверка на атакуваната присъда и извън основанията посочени от страните, съгласно разпоредбите на чл.313 и чл.314,ал.1 от НПК, намира следното:

От фактическа страна решаващия съд е изяснил правилно значимите обстоятелства по делото, като е сторил това въз основа на доказателства и доказателствени средства, събрани по предвидения процесуален ред. Фактите, изяснени по делото са следните:

Подсъдимият А. Я. е от гр.Р., реабилитиран, безработен, неженен. Същият познавал свидетеля А. С. А.ов. Последният от своя страна към 2019 год. отглеждал животни, които прибирал вечер в тухлена стопанска постройка, находяща се в м. „С.“, землището на гр. Р.. Към **** год. притежавал и два броя мъжки телета от неустановена порода, черно – бели на цвят на стойност 1951.60 лв. На посочената дата свидетеля А.ов бил на стопанската постройка до 17 часа, когато нахранил животните, вързал телетата със синджир към греда за яслата и се прибрал.

Подсъдимият Я. познавал пострадалият и знаел къде отглежда телетата и решил да ги открадне. Отишъл в стопанската постройка на А.ов в периода от време след 17 часа на **** год. до преди 08:00 часа на **** год. , като влязъл в постройката, която не се заключвала, съборил част от тухлената стена, отвързал телетата и с помощта на синджири ги повел през отвора в стената извън постройката, като преминал с тях река Б.р. в гр. Р. и на около 40 метра от реката ги вързал за дървената ограда на земеделски имот. После се прибрал в дома си в гр. Р., ул. „С.п.“ № 2 и се обадил по телефона на свидетеля К.П., за да го помоли да управлява товарния автомобил, който семейството притежава, за да транспортират телетата. П. се съгласил и двамата на загоряване отишли с товарния автомобил до мястото, където били оставени телетата. Натоварили ги в автомобила и се насочили в посока към с. К., общ. Б., като по пътя подсъдимия позвънил на свидетеля Х.Х., за който знаел, че има магазин за месо. Пристигнали при последния, който претеглил телетата и ги закупил от подсъдимия за сумата от 1 890 лв.

Още същата сутрин свидетеля А.ов отишъл да нахрани телетата. Видял, че част от тухлената стена на стопанската постройка е съборена и телетата ги няма. Проследил дирите на същите и установил мястото, на което са били оставени, както и следи от автомобилни гуми, като незабавно за извършената кражба подал сигнал в РУР Р., които почти веднага /още същия ден- **** год./ при проведени оперативно – издирвателни мероприятия, установили животните в кланица на свидетеля Х. в с. К.,при което последният ги предал с протокол за доброволно предаване, след което телетата били върнати на собственика им- свидетеля А.ов, а на свидетеля Х. не била върната от подсъдимия сумата пари, която получил от продажбата на телетата.

В хода на досъдебното производство е назначена съдебно ветеринарно – медицинска експертиза, от която се установява, че инкриминираните животни са два броя мъжки телета, едри преживни животни във видимо добро физическо състояние. Породната принадлежност не е добре изразена като едното от животните е с преобладаващ черен цвят и бели крака, другото с преобладаващ бял цвят и черни петна. Двете животни са на видима възраст 10 – 11 месеца и тегло около 250 – 300 кг. Двете животни не са били регистрирани по съответния ред и са без поставени ушни марки. Според вещото лице стойността на бялото теле е между 950-1050 лв., а за черното между 850 – 900 лв.

Въз основа на така установеното във фактическо отношение, верни са изводите на решаващия съд, че подсъдимия А. С. Я. е осъществил кражба на две телета от стопанската постройка на свидетеля А. С. А.ов.

В хода на производството по делото са събрани косвени доказателства и доказателствени средства относно отнемането на двете телета и квалифициращия елемент- разрушаване на преградата на стопанската постройка и преки доказателства за противозаконното присвояване на телетата. Косвените доказателства обаче представляват една последователна, непрекъсната верига, изясняваща по несъмнен и категоричен и като единствено възможен извод, че отнемането на телетата е станало точно от подсъдимия по делото. На първо място следва изцяло и напълно да се кредитират показанията на собственика на телетата – свидетеля А. А.ов, тъй като те разкриват факти и обстоятелства, които се потвърждават и от други доказателствени средства. Така този свидетел изяснява по несъмнен начин

произхода на телетата- от къде ги е закупил, времето през което ги е гледал и описанието на същите, вкл. приблизителното тегло на всяко едно от тях. Свидетеля изяснява също така, мястото където е отглеждал телетата и начина по който те били вързани. От показанията му се изяснява категорично и времеви период на извършване на кражбата- след 17 часа на **** год. до преди 08:00 часа на **** год. , тъй като А.ов изяснява, че е бил в постройката до 17 часа, когато последно е нахранил телетата. Сутринта към около 08:00 часа А.ов е отишъл в постройката и е видял както съборената тухлена стена, така и че телетата ги няма, като е проследил и следите от копитата им и е достигнал до мястото където са били вързани- в непосредствена близост до неговата стопанска постройка. Показанията му следва да се кредитират като достоверни, правилно изясняващи обстоятелствата около кражбата, тъй като се подкрепят както от показанията на свидетеля К.П. / вкл. тези дадени в хода на ДП и приобщени по предвидения процесуален ред/, така и от описаното в протокола за оглед на местопроизшествие. П. потвърждава с показанията си напълно твърдяното от А.ов относно мястото на което са били оставени телетата преди да бъдат натоварени на буса. Свидетеля П. също така потвърждава и обстоятелството, че се касае за две мъжки телета, описвайки ги приблизително по начина, по който сочи и собственика им- свидетеля А.ов и купувача- свидетеля Х.. От своя страна свидетеля П. е този, който изяснява, че подсъдимия е бил лицето, което му е позвънило още преди изгрев на **** год., че трябва да натоварят две телета и да ги откарат до с.К., където подсъдимия ги е продал. Последното се изяснява напълно и от показанията на свидетеля Х., който ги е закупил, както и от показанията на свидетеля Ю. Той в показанията си сочи, че точно подсъдимия още рано сутринта му е звънял и то не еднократно, за да му предлага за продажба телетата. За обстоятелството, че това са точно тези телета, които са собственост на пострадалия А.ов следва да се кредитират както показанията на Х., така и факта, че същия ги е предал доброволно на разследващите, като телетата са върнати на собственика, който в показанията си описва характеристиките им, съвпадащи с обективните им признаци- едното предимно черно на цвят с бели петна по краката и гърба, а другото преобладаващо бяло на цвят с черни петна по тялото и главата. В тази насока е и още едно кредитирано от съда доказателствено средство- заключението на ветеринарно-оценителната експертиза. Защитата възразява в пледоарията си , че няма доказателства от които да се направи извод, че

подсъдимия е осъществил кражба, тъй като видно от показанията на майка му- свидетелката Я.а тези телета са закупени от тях от неустановено лице, тъй като се занимават с покупко- продажба на животни. По начало липсва процесуална пречка да не се кредитират показанията на тази свидетелка, само защото тя е майка на подсъдимия и в този смисъл може да се предположи, че е заинтересовано лице от изхода на делото. В случая обаче правилно РС не е дал вяра на показанията ѝ, като основен мотив за това следва да бъде обстоятелството, че тази ѝ показания се явяват напълно изолирани от останалата доказателствена маса. Свидетелката Я.а твърди, че не познава лицето от което е закупила телетата, както и че свидетел на това е нейна съседна- Л.Г.. За изясняване достоверността на показанията ѝ РС е допуснал до разпит това лице. Установява се обаче, че свидетелката не живее в Б., поради което и не може да бъде призована и разпитана. Въззивният съд намира, че не само поради това, че не може да бъде разпитана Г. не следва да се кредитират показанията на Я.а, а поради това, че както се посочи по-горе и от показанията на А.ов и от показанията на П. се установява, че телетата, които подсъдимия е продал са именно тези собственост на А.ов.

Още идно възражение на защитата, въззивния съд намира за неоснователно и това е твърдението, че няма доказателства подсъдимия да е разрушил част от тухлената стена на стопанската постройка. Както се посочи по-горе касае се за косвени доказателства, но съдебната практика дългогодишно и постоянно е приела, че когато косвените доказателства представляват една непрекъсната верига, от която може да се направи само един възможен извод, то същите са напълно достатъчни за изясняване на виновно поведение. В случая към 17 маса на **** год. А.ов е напуснал стопанската постройка, където е вързал двете телета и стената е била цяла. На следващия ден сутринта част от стената е била съборена и точно от там са били следите от извеждането на животните. Показанията му се потвърждават от описаното в протокола за оглед и от фотоснимките, направи при огледа. Очевидната цел на подсъдимия не е била през стената да проникне в постройката, тъй като вратата ѝ видно от показанията на А.ов не се е заключвала, а от там да изведе по-лесно животните, поради което и не се твърди от обвинението, че стената е съборена от вън навътре, а очевидно това е станало по обратен ред.

Въззивната инстанция намира единствено при служебната проверка на присъдата, че неправилно РС се е позовал и на показанията на свидетеля Т.П..

Последният е полицейски служител, който е провел беседа с подсъдимия, поради което и показанията му следва да бъдат изключени от доказателствената маса. Чрез тях се заобикаля предвидени в НПК процесуален ред за даване на обяснения от подсъдимия /тогава е нямал качество на обвиняем, но точно по отношение на него е било съмнението, че е откраднал телетата/, поради което и показанията на П. са негодно доказателствено средство.

С оглед на така изложеният доказателствен анализ и от въззивния съд, законосъобразни се явяват изводите на РС Р., че подсъдимия А. Я. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. 1 от НК вр. чл. 194, ал. 1 от НК.

Подсъдимият е прекъснал владението на свидетеля А. върху вещите- двете телета, като това е станало без съгласието на собственика, успял е също така и да установи своя власт върху телетата, с намерение противозаконно да ги присвои, което по несъмнен начин и при преки доказателствени източници за продажбата им се установява по несъмнен начин.

Съдът намира за неоснователно искането на защитника на подсъдимия за преквалифициране на деянието с приложение на разпоредбата на чл. 197 от НК- възражение, което е направено и пред РС и оставено от последния без уважение. Изводите на РС за това се споделят и от настоящата инстанция. Няма спор, че телетата са върнати на собственика А.ов, но това е станало в резултат на проведените оперативно- издирвателни мероприятия и факта, че закупилия телетата- свидетеля Х. ги е предал с протокол за доброволно предаване на разследващите., а не се дължи на обективни действия от страна на подсъдимия, поради което и деянието на Я. не може да се преквалифицира по по-леко предвидения състав на чл.197 от НК.

По наказанието:

За извършеното престъпление законодателя, в разпоредбата на чл. 195, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 194, ал. 1 НК, е предвидил наказание "лишаване от свобода" от една до десет години. Решаващият съд е определил на подсъдимия Я. наказание в минимума- „лишаване от свобода“ за срок от една година. Липсва протест срещу размера на наказанието. Въззивната инстанция намира, че при преценка на относимите към налагане на едно справедливо наказание,

обстоятелства, правилно РС е отчетел, че деянието е извършено от Я. при превес на смекчаващите отговорността му обстоятелства, без наличието на предпоставки за приложението на чл.55 от НК, тъй като липсват многобройни смекчаващи или изключително такова, при което и най-леко предвиденото в закона наказание да се яви несъразмерно тежко с целите на закона.

Правилно като смекчаващо вината на Я., РС е приел чистото му съдебно минало, утежненото материално положение, а като отегчаващо- начина на извършване на деянието в тъмната част на денонощието, при което наказанието е определено в минимума предвиден в закона- "Лишаване от свобода" за срок от 1 /една/ година. Изпълнението на това наказание е отложено по реда на чл.66 от НК за срок от три години. Не е налице процесуална пречка за приложение на чл. 66, ал. 1 от НК, тъй като видно от свидетелството за съдимост подсъдимия не е осъждан на наказание „лишаване от свобода“, сега наложеното наказание е с продължителност от една година и целите на наказанието могат да бъдат постигнали и без изолиране на подсъдимия в пенитенциално заведение.

С атакуваната присъда на основание чл. 189,ал.3 от НПК, РС законосъобразно е възложил в тежест на подсъдимия да заплати сторените разноси по делото.

С оглед на изложеното, въззивният съд на основание чл.334 т.6 във вр. с чл.338 от НПК,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 500344 от 04.05.2023 год., постановена по нохд № 615/2019 год. по описа на РС гр.Р..

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____